

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: **S. S.**,
státní příslušnost Ukrajina
toho času neznámého pobytu
zastoupený advokátem Mgr. Ladislavem Bártou
sídlem Purkyňova 787/6, 702 00 Ostrava – Moravská Ostrava

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 11. 2018 č. j. OAM-313/LE-VL14-VL16-PS-2018, o zajištění v zařízení pro zajištění cizinců,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje

- III. Odměna advokáta Mgr. Ladislava Bártý se určuje částkou 3 400 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 13. 11. 2018, č.j. OAM-313/LE-VL14-VL16-PS-2018 byl žalobce zajištěn v zařízení pro zajištění cizinců ve smyslu ust. § 46a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb. o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) a podle odst. 5 téhož ustanovení byla stanovena doba trvání tohoto zajištění do 28. 2. 2019. Žalovaný vzal za objasněno, že v případě žalobce se lze oprávněně domnívat, že jím podaná žádost o udělení mezinárodní ochrany má za cíl vyhnout se hrozícímu vyhoštění nebo je pozdržet, ačkoliv mohl požádat o udělení mezinárodní ochrany dříve. Žalobcova žádost o mezinárodní ochranu je tedy účelová ve snaze legalizace pobytu a vyhnout se vyhoštění. Dle názoru žalovaného by v případě žalobce nebylo účinné uplatnění zvláštního opatření podle ust. § 47 zákona o azylu.
2. Žalobce podal proti shora uvedenému rozhodnutí žalobu ze dne 12. 12.2018, kterou nijak blíže neodůvodnil a zároveň požádal, aby mu pro řízení o této žalobě byl ustanoven zástupce z řad advokátů. Jeho žádosti Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 18. 12. 2018 č. j. 18A 51/2018-18 vyhověl a zároveň ustanoveného právního zástupce vyzval k doplnění a opravě žaloby. Právní zástupce podáním ze dne 27. 12. 2018 doplnil žalobu žalobce tak, že žalovaný nesprávně a nedostatečně posoudil možnost uložení zvláštních opatření žalobci podle ust. § 47 zákona o azylu. Poukázal na čl. 15 preambule směrnice Evropského parlamentu a rady č. 2013/33/EU zdůrazňující, že zajištění žadatelů by mělo být pouze v jasně vymezených výjimečných případech stanovených touto směrnicí a v souladu se zásadou nezbytnosti a přiměřenosti, pokud jde o způsoby i účel zajištění. Důvody umožňující zajištění cizince nejsou v naprosté většině případů totožné s důvody znemožňujícími využití zvláštních opatření podle § 47 zákona o azylu a žalovaný je povinen se vypořádat logickým a přezkoumatelným způsobem s důvody nemožnosti využití zvláštních opatření se zřetelem k žalobcově pobytové historii. Žalovaný nezhodnotil, že žalobce v minulosti pobýval na území ČR poměrně značnou dobu a jasně prokázal svůj zájem si tento pobyt co nejdélším způsobem prodloužit. V případě žalobce neexistuje žádný důvod se domnívat, že nebude zvláštní opatření podle § 47 zákona o azylu respektovat, neboť již v minulosti požádal o mezinárodní ochranu a ve správním řízení s žalovaným spolupracoval a žádným způsobem vedení tohoto řízení neztěžoval. Žalobce rozhodně nemá v úmyslu s žalovaným nespolupracovat v řízení o nyní podané žádosti o mezinárodní ochranu a zkrátit si tak svůj pobyt např. zastavením tohoto řízení pro nekontaktnost nebo pro nedostatečné poskytnutí součinnosti. Navrhoval, aby rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno a věc žalovanému vrácena k dalšímu řízení.
3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.
4. Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 11.2018, č.j. OAM-313/LE-VL14-VL16-PS-2018 a z obsahu připojeného správního spisu žalovaného a poté

dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb. soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání napadeného rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době vydání rozhodnutí žalovaným (ust. § 75 odst. 1, 2 s. ř. s.).

5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z předloženého správního spisu správního žalovaného vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že:

- rozhodnutím Krajského ředitelství Policie Královehradeckého kraje, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort Hradec Králové ze dne 9. 11. 2018, č. j. KRP H-106990-20/ČJ-2018-050022-SV byl žalobce zajištěn za účelem správního vyhoštění podle ustl. § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb. o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů a doba zajištění byla stanovena podle ust. § 125 odst. 1 téhož zákona na 90 dnů od okamžiku omezení osobní svobody. V odůvodnění tohoto rozhodnutí se uvádí, že žalobce byl dne 9. 11. 2018 kontrolován hlídkou cizinecké policie na protialkoholické záchytné stanici v Hradci Králové. Jelikož nebylo možno na místě ověřit jeho totožnost, byl téhož dne eskortován na služebnu oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort Policie ČR a následnou kontrolou a prověrkou v evidencích Ministerstva vnitra a Policie ČR bylo zjištěno, že pobývá na území členských států Evropské unie bez platného cestovního dokladu, bez platného víza nebo platného povolení k pobytu a nerespektuje uložené správní vyhoštění, které po nabytí právní moci bylo vykonatelné dne 15. 1. 2017. Dále bylo zjištěno, že žalobce neoprávněně pobývá po zamítnutí žádosti o mezinárodní ochranu na území ČR a je veden v evidenci nežádoucích osob od 28. 3. 2015 do 26. 6. 2019. Pro tyto důvody byl 9. 11. 2018 zajištěn podle ust. § 27 odst. 2 zákona č. 273/2008 Sb. v platném znění. Šetřením a prověrkou v informačních systémech bylo zjištěno, že měl na území ČR povolen pobytu od 14. 3. 2008 do 14. 3. 2010. Po uplynutí této doby již není v evidencích záznam o povoleném pobytu nebo o udělení víza. Dne 29. 1. 2013 byl kontrolován v Hradci Králové hlídkou Policie ČR a z důvodu neoprávněného pobytu mu bylo uloženo správní vyhoštění z území členských států Evropské unie na dobu od 5. 2. 2013 do 10. 3. 2014 rozhodnutím vedeným pod č. j. KRP H-9263/ČJ-2013-050026-SV. Lhůta k vycestování mu byla stanovena do 9. 3. 2013; toto správní vyhoštění však nerespektoval a nadále nelegálně pobýval na území ČR. Dne 21. 3. 2015 byl opětovně kontrolován a z důvodu neoprávněného pobytu byl 22. 3. 2015 zajištěn a téhož dne bylo vydáno rozhodnutí o jeho správním vyhoštění z území členských států Evropské unie na dobu tří let vedené pod č. j. KRP H-2947-21/ČJ-2015-050021-SV. V zařízení pro zajištění cizinců podal žalobce žádost o mezinárodní ochranu a ze zařízení byl propuštěn. V květnu 2015 převzal rozhodnutí žalovaného, kterým bylo řízení ukončeno a azyl mu udělen nebyl. Žalobce podal žalobu ke Krajskému soudu v Hradci Králové, který tuto žalobu zamítl a jelikož tehdy nebyl znám pobyt žalobce, byl mu ustanoven opatrovník a dne 26. 5. 2016 bylo rozhodnutí krajského soudu o zamítnutí žaloby pravomocné. Dne 7. 12. 2016 byl žalobce v obci Hradec Králové na ul. Svitavská na parkovišti u supermarketu Albert kontrolován hlídkou strážníků městské policie a policistu OOPČR Hradec Králové. V souvislosti s touto kontrolou bylo prověrkou v informačních systémech zjištěno, že je nežádoucí osobou, a to od 28. 3. 2015 do 26. 6. 2019. Po ukončení řízení o mezinárodní ochraně byl povinen vycestovat do 30 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí žalovaného ve věci jeho žádosti udělení mezinárodní ochrany, tedy do 25. 6. 2016, což neučinil a na území ČR nadále pobývá od 26. 6. 2016 do 7. 12. 2016, kdy byl kontrolován. Dne 8. 12. 2016 byl zajištěn podle ust. § 27 odst. 2

zákona č. 273/2008 Sb. o Policii ČR a téhož dne byl prokazatelně seznámen s rozhodnutím Krajského soudu v Hradci Králové dne 5. 4. 2016 o zamítnutí jeho žaloby proti rozhodnutí žalovaného o neudělení žádné z forem mezinárodní ochrany. Z důvodu jeho neoprávněného pobytu na území ČR bylo zahájeno správní řízení dne 9. 12. 2016 ve věci povinnosti opustit území ČR a zároveň mu bylo uloženo zvláštní opatření podle ust. § 123b odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců za účelem vycestování cizince z území, a to povinnost pravidelně se osobně hlásit Policii každé úterý na odd. pobytové kontroly, pátrání a eskort Hradec Králové, které žalobce nerespektoval a na toto oddělení se nedostavil. Dne 9. 11. 2018 bylo pak zahájeno správní řízení ve věci správního vyhoštění žalobce z území členských států Evropské unie podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bod 9 a § 119 odst. 1 písm. c) bod 1 zákona o pobytu cizinců. Na základě těchto skutečností bylo přistoupeno k jeho zajištění podle § 124 odst. 1 písm. b) téhož zákona pro nebezpečí, že by mohl mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění;

- dne 10. 11. 2018 podal žalobce žádost o udělení mezinárodní ochrany, o kterém žalovaný rozhodl rozhodnutím ze dne 31. 1. 2019, č. j. OAM-313/LE-VL14-VL16-PS-2018 tak, že žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřípustná podle ust. § 10a písm. e) zákona o azylu a řízení o udělení mezinárodní ochrany podle ust. § 25 písm. i) téhož zákona bylo zastaveno. Žalovaný dospěl k závěru, že žalobce uváděl v řízení o své opakované žádosti o mezinárodní ochranu naprosto stejné motivy svého odchodu z vlasti a neochoty se na Ukrajinu opětovně vrátit jako uváděl v průběhu správního řízení o své první žádosti o udělení mezinárodní ochrany, tj., že má strach z války, která podle něj neutichá, z povolání do armády a že se stále bojí a nemá se kam vrátit. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 4. 2. 2019.

6. Podle ustanovení § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu ministerstvo může v případě nutnosti rozhodnout o zajištění žadatele o udělení mezinárodní ochrany v příjímacím středisku nebo v zařízení pro zajištění cizinců, nelze-li účinné uplatnit zvláštní opatření, jestliže byla žádost o udělení mezinárodní ochrany podána v zařízení pro zajištění cizinců a existují oprávněné důvody se domnívat, že žádost o udělení mezinárodní ochrany byla podána pouze s cílem vyhnout se hrozícímu vyhoštění, vydání nebo předání podle evropského zatýkacího rozkazu k trestnímu stíhání nebo výkonu trestu odnětí svobody do ciziny nebo je pozdržet, ačkoliv mohl požádat o udělení mezinárodní ochrany dříve. Podle ust. § 47 odst. 1 téhož zákona se zvláštním opatřením rozumí rozhodnutím ministerstva uložená povinnost žadatele o udělení mezinárodní ochrany zdržovat se v pobytovém středisku určeném ministerstvem nebo osobně se hlásit ministerstvu v době ministerstvem stanovené.
7. Krajský soud znovu opakuje, že přezkoumal zákonnost napadeného rozhodnutí žalovaného toliko v rámci žalobních bodů v souladu s dispoziční zásadou vyplývající z ust. § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. V napadeném rozhodnutí nezjistil přitom takové vady, k nimž by byl povinen přihlédnout i bez návrhu nebo které by způsobovaly jeho nicotnost (ust. § 76 odst. 2 s. ř. s.).
8. V doplnění žaloby učiněném právním zástupcem žalobce v jeho podání ze dne 27. 12. 2018 byla vznesena jediná žalobní námitka a sice, že žalovaný nesprávně a nedostatečně posoudil možnost uložení zvláštních opatření podle ust. § 47 zákona o azylu. S žalobcem lze souhlasit s odkazem na čl. 15 preambule směrnice evropského parlamentu a rady EU č.

2013/33/EU a shora citované ust. § 46a odst. 1 zákona o azylu. Je zcela nepochybné, že zajištění cizince znamená citelný zásah do základního práva jednotlivce na nedotknutelnost jeho osoby a na osobní svobodu tak, jak ji garantuje čl. 7 odst. 1 a čl. 8 Listiny základních práv a svobod. Jde tedy o zásah, který je přípustný jen za podmínek stanovených zákonem a v souladu s ústavním pořádkem. V projednávané věci byl žalobou napadeným rozhodnutím žalobce zajištěn v zařízení pro zajištění cizinců ve smyslu stanovení § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu. Podmínky tohoto zajištění obsahuje výše citované zákonné ustanovení a předpokladem takového zajištění je, že vůči cizinci nelze uplatnit zvláštní opatření podle § 47 odst. 1 zákona o azylu, tedy proto, že existují oprávněné důvody se domnívat, že žádost o udělení mezinárodní ochrany byla podána pouze s cílem vyhnout se hrozícímu vyhoštění, vydání nebo předání podle evropského zatýkacího rozkazu k trestnímu stíhání nebo k výkonu trestu odnětí svobody do ciziny, nebo je pozdržet, ačkoliv mohl požádat o udělení mezinárodní ochrany dříve. Ze správního spisu a zejména z citovaného rozhodnutí policie ČR Krajského ředitelství Policie Králové Hradeckého kraje, odboru cizinecké policie, odd. pobytové kontroly, pátrání a eskort Hradec Králové č. j. KRPH-106990-20/ČJ-2018-050022-SV ze dne 9. 11. 2018 bylo zjištěno, že žalobce opětovně požádal o udělení mezinárodní ochrany až poté, kdy byl opakovaně zadržen cizineckou policií a kdy bylo zahájeno další správní řízení o jeho vyhoštění a o jeho zajištění a umístění do zařízení pro zajištění cizinců. Opakovanou žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany považuje krajský soud jednoznačně ve shodě s žalovaným za ryze účelovou a podanou v době, kdy s ním bylo zahájeno další řízení o správním vyhoštění. Žalobci přitom již bylo uloženo předchozí správní vyhoštění z území členských států Evropské unie na dobu od 5. 2. 2013 do 10. 3. 2014, byla mu tehdy stanovena lhůta k vycestování do dne 9. 3. 2013, což nerespektoval a nadále pobývá nelegálně na území ČR. Za těchto okolností je dle názoru krajského soudu vyloučeno použití mírnějších prostředků, neboť zvláštní opatření podle ust. § 47 zákona o azylu předpokládá, že se žadatel o mezinárodní ochranu těchto zvláštním opatřením podřídí a že je bude dodržovat a že je důvodné se tak domnívat, že jejich uložení bude dostatečné k zabezpečení jeho účasti jakožto žadatele o udělení mezinárodní ochrany v řízení ve věci mezinárodní ochrany (viz ust. § 47 odst. 2 zákona o azylu). Nelze mimo jiné pominout to, že v souvislosti s řízením ve věci povinnosti žalobce opustit území vydala policie ČR v souladu s ust. § 123b odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců na území ČR zvláštní opatření za účelem vycestování cizince z území, konkrétně povinnost pravidelně se osobně hlásit policii každé úterý na oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort Hradec Králové, což žalobce nerespektoval a na toto oddělení se nedostavil. Z citovaného rozhodnutí Policie ČR, Krajského ředitelství policie Královéhradeckého kraje, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort Hradec Králové ze dne 9. 11. 2018, bylo tedy nájisto postaveno, že žalobce z území ČR poté, co mu bylo uloženo první správní vyhoštění, nevystoupal a že podal opakovanou účelovou žádost o udělení mezinárodních ochrany až poté, kdy byl znovu zadržen a kdy bylo s ním opětovně zahájeno další správní řízení ve věci správního vyhoštění. Naopak se žalobce nacházel na území ČR v rozporu s vydaným rozhodnutím o správním vyhoštění a mařil jeho výkon a porušoval tak právní předpisy ČR. Lze tedy přisvědčit závěru žalovaného, že použití zvláštních opatření podle ust. § 57 zákona o azylu by v jeho případě bylo neúčinné. Žalovanému proto nelze vytýkat, že při „vyhodnocení klíčových okolností žalobcovy pobytové historie a jeho zajištění dospěl ke zjevně nesprávným a zavádějícím závěrům“.

9. Ze shora uvedených důvodů krajský soud proto žalobu jako nedůvodnou zamítl v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s., přičemž v této věci rozhodl bez jednání podle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.
10. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť procesně neúspěšnému žalovanému žádné prokazatelné náklady v souvislosti s tímto řízením nevznikly.
11. Ustanovenému právnímu zástupci byla přiznána odměna za zastupování žalobce za 1 úkon právní služby (podání kasační stížnosti proti usnesení krajského soudu ze dne 7. 1. 2019, jímž byla původně žaloba odmítnuta pro opožděnost) ve výši 3 100 Kč a 1 režijní paušál ve výši 300 Kč v souladu s ust. § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 13 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb. v platném znění celkem tedy 3 400 Kč. Odměna za úkony právní služby převzetí a příprava zastoupení a doplnění žaloby ve výši 6 800 Kč byla právnímu zástupci proplácena již v průběhu tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je možno podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nebo jeho zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 12. července 2019

JUDr. Petr Indráček
samosoudce